Darmoděj

Jaromír Nohavica

Ami Emi

1. Šel včera městem muž

Ami Emi

a šel po hlavní třídě,

Ami Emi

šel včera městem muž

Ami Emi

a já ho z okna viděl,

Č G

na flétnu chorál hrál,

Ami

znělo to jako zvon

Emi

a byl v tom všechen žal,

F

ten krásný dlouhý tón

F♯dim

a já jsem náhle věděl:

E⁷ Ami

Ano, to je on, to je on.

2. Vyběh' jsem do ulic jen v noční košili, v odpadcích z popelnic krysy se honily a v teplých postelích lásky i nelásky tiše se vrtěly rodinné obrázky a já chtěl odpověď na svoje otázky, otázky.

/: **Ami Emi C G Ami F F**^{#dim} **E**⁷ :/ R: Na-na-na-na...

3. Dohnal jsem toho muže a chytl za kabát, měl kabát z hadí kůže, šel z něho divný chlad a on se otočil a oči plné vran a jizvy u očí, celý byl pobodán a já jsem náhle věděl, kdo je onen pán, onen pán. 4. Celý se strachem chvěl, když jsem tak k němu došel a v ústech flétnu měl od Hieronyma Bosche, stál měsíc nad domy jak čírka ve vodě, jak moje svědomí, když zvrací v záchodě, a já jsem náhle věděl: to je Darmoděj, můj Darmoděj.

Ami

R: Můj

Darmoděj,

C G vagabund osudů a lásek,

Ami F F#^{dim} jenž prochází všemi sny,

F⁷

ale dnům vyhýbá se, můj Darmoděj, krásné zlo, jed má pod jazykem, když prodává po domech jehly se slovníkem.

- 5. Šel včera městem muž, podomní obchodník, šel, ale nejde už, krev skápla na chodník, já jeho flétnu vzal a zněla jako zvon a byl v tom všechen žal, ten krásný dlouhý tón a já jsem náhle věděl: ano, já jsem on, já jsem on.
- R: Váš Darmoděj,
 vagabund osudů a lásek,
 jenž prochází všemi sny,
 ale dnům vyhýbá se,
 váš Darmoděj, krásné zlo,
 jed mám pod jazykem,
 když prodávám po domech jehly
 se slovníkem.